

РЕШЕНИЕ

№ 140

гр. Бургас, 14.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на седемнадесети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Румяна Ст. Калошева Манкова

Членове: Албена Янч. Зъбова Кочовска
Кремена Ил. Лазарова

при участието на секретаря **МАРИНА Д. ДИМОВА**
като разглежда докладваното от Албена Янч. Зъбова Кочовска Въззивно гражданско дело № 20212000500423 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл.258 и сл. ГПК.

Образувано е по въззивната жалба на ищеца по гражданско дело №475/2020г. по описа на Окръжен съд Бургас-Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество (КПКОНПИ), чрез старши инспектор-юрист В. С. Д. с адрес за призоваване: гр. Бургас, ул.“Филип Кутев“ №26А, ет.3, подадена против решение №267/14.07.2021 г., постановено по посоченото дело, с което претенцията по чл.153 и сл. от ЗПКОНПИ на Комисията против П.К. от гр. Б. и свързаните с него лица, за отнемане на незаконно придобито имущество на стойност от 245 328лв., е отхвърлена.

Жалбата изразява недоволство от мотивите на решението, с които за да обоснове извода си за неоснователност на заявената претенция, поради липса на основната визирана в закона предпоставка за това-значително имуществено несъответствие на проверяваното лице, първоинстанционният съд е приел, че при определянето му не следва да участват извършените

допълнителни вноски, направени в собствените на К. дружества, както и отчетените загуби от дейността му като едноличен търговец. Тези изводи са от съществено значение за спора според въззивника, т.к. общият размер на допълнителните вноски е 224 200лв., а този на декларираните загуби от дейността на въззиваемия като едноличен търговец, е 260 041,24 лв. Ако те не бъдат отчетени като разход, размерът на несъответствието остава 55 405,76лв. т.е. под прага от 150 000лв., определящ го като значително, съобразно закона.

След направен от жалбоподателя анализ на ГФО на контролираните от проверяваното лице еднолични дружества и при съобразяване с нормативната уредба, се обосновава изводът, че липсата на решение на едноличния собственик на капитала за извършването на допълнителни вноски, не е основание да се приеме, че те не са били направени, още повече, че облекченият законов режим на вземане на решения за дружествата с едноличен собственик на капитала, не изисква такова волеизявление.

За противоречив и необоснован се сочи също изводът на съда, че такива вноски не са били извършени, защото не са декларирани в раздел IV на ГДД по чл.92 от ЗПКО.Излагат се доводи в насока, че недекларирането на вноските не може да служи в полза на ответниците.

Не следва в тяхна полза да се тълкува и обстоятелството, че вноските не могат да се установят и от банкови преводи и постъпления по сметки на ответника, т.к. е възможно да са били под прага от 10 000лв., изискващ плащане по банков път и да са били кешови- по сметка 501 (каса в лева).

Излагат се подробни съображения и в защита на тезата, че загубите от дейността на ответника като едноличен търговец следва да бъдат включени във формирането на имущественото несъответствие, т.к. следвало да се сметат за покрити от ответника. Доводите на въззивника се подкрепяли и от констатациите на експерта по делото, който в трите варианта на СИЕ посочва, че загубата на ЕТ следва да намери отражение при формиране на несъответствието, като разход за ответната страна.

Освен това се акцентира, че от една страна липсата на становище от ответника възпрепятства очертаването на правния спор и ориентацията на другата страна в процесуалните му намерения, но от друга, при неупражняването на правото на този ответник да оспори твърдян от ищеца факт, последицата е неговата безспорност. Приемайки в случая обратното,

първоинстанционният съд е постановил един неправилен съдебен акт.

Моли се за отмяна на неправилното решение и за постановяването на ново от въззивния съд, с което заявената претенция бъде уважена изцяло. Дири се юрисконсултско възнаграждение. Не се сочат нови доказателства.

Въззиваеми ответници-П. Г. К., П. Й. К. и дружествата: „Прилив 2014“ЕООД и „Прилив 2018“ ЕООД- гр.Бургас, в своевременно подадения си отговор, са оспорили всички оплаквания в жалбата, като неоснователни.

Извършва се подробен анализ на установените по делото факти и се изразява пълна солидарност както с изводите на първата инстанция за тях, така и с правните й съображения по спора, изложени в мотивите на обжалваното решение. Страната счита, че окръжният съд е установил релевантните за спора обстоятелства, правилно ги е подвел под приложимата законова норма и след дължимия правен анализ и в приложение на съдебната практика на ВКС, която се цитира, е постановил обоснования извод, че не са имуществено на ответника допълнителните вноски по чл.134 от ТЗ в „Прилив - 2014“ЕООД, че както възникването на задължението на К. да направи допълнителни парични вноски (такова решение на ЕООД не е вземано), така и изпълнението на това задължение, не са доказани по делото, в какъвто смисъл е изложил съображения БОС, а въззиваемият изцяло ги споделя. Освен това по банковите сметки на посоченото дружество няма наличност. Липсвали доказателства също внесените допълнителни парични средства да са били върнати на К., поради което би следвало да бъдат дирени от контролираното еднолично дружество, а не от физическото лице.

Поддържат се напълно изводите и съображенията на първата инстанция, че счетоводните загуби от търговската дейност на ответника като едноличен търговец не следва да се приемат за негови разходи. Липсвали доказателства, че загубите са покрити от ответника и, че последният е притежавал такива парични средства. Липсвали също данни за оборот в такива размери по банковите му сметки.

Макар ЗПКОНПИ да не изисква причинно- следствена връзка между извършеното престъпление и получения доход, като предпоставка за гражданска конфискация и за установяването на значително несъответствие, страната изразява пълно съгласие и с извода на БОС, че в случая такава връзка очевидно не може да се предположи. Излагат се подробни

съображения и в подкрепа на извода, че имущественото несъответствие в патримониума на ответника за проверявания времеви период възлиза на 55 405,76лв.

В обобщение на горното, се моли за потвърждаване на обжалваното съдебно решение. Дирят се разноси за въззивната инстанция, съгласно представен списък. Не се ангажират нови доказателства.

Проверката на апелативния съд, извършена с Определение № 328/04.10.21г. сочи въззивната жалба за допустима, а служебната проверка по чл.269 от ГПК, определя обжалваното решение като валидно и допустимо.

По съществото на спора, предвид въведените от въззивника оплаквания за неправилност на атакуваното решение, при съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и в приложение на закона, съдът приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Настоящото производство е образувано по претенция(мотивирано искане) с правно основание чл.153, ал. 2 от ЗПКОНПИ на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество /КПКОНПИ/- гр. София, за отнемане в полза на държавата на имущество на обща стойност 245 328 лева, подробно описано в искането, което е придобито от П. Г. К., П. Й. К.- двамата от гр. Б., „Прилив - 2014“ ЕООД, „Прилив - 2018“ ЕООД- двете със седалище и адрес на управление: гр.Бургас, ул. „Христо Арнаудов“ № 19А.

Мотивираното искане се обосновава с Решение № 2641/06.11.2019 г. на КПКОНПИ за образуване на производство за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество, на база резултата от проверката, предприета на основание чл.107, ал.2 от ЗПКОНПИ с Протокол № ТД03БС/УВ-12925/30.11.2018 г. за установяване имущественото състояние и несъответствие на ответник П. Г. К. и свързаните с него лица в периода 30.11.2008 г.- 30.11.2018 г..

Проверката била образувана, поради постъпило в ТД на КПКОНПИ Бургас уведомление от Районна прокуратура - Бургас, с вх. № УВКП - 1560-1/30.11.2018 г. за привличане в качеството на обвиняем на лицето П. Г. К. по досъдебно производство ДП № 8/2011 г. по описа на ОСлО при ОП - Бургас, пор. 4838/2009 г. по описа на БРП, за извършено престъпление по чл. 310, ал.

1, вр. чл. 309, ал. 1, пр. 1, вр. чл. 20, ал. 2, вр. чл. 26, ал. 1 от НК, за това, че в периода 12.05.2008г. - 24.09.2009 г. в гр. Б., ж.к. „Л.“ бл. **, *, в офис на „Мултилизинг“ ООД, Булстат 115593123, при условията на продължавано престъпление, действайки като извършител, сам или в различно съучастие с лицата: С. А. К., А. Т. З. и Б. С. А., в качеството си на длъжностно лице „Касиер“, назначен с трудов договор № 18/14.04.2008 г. в офис на „Мултилизинг“, ООД, в кръга на службата си сам и с гореописаните лица съставил 610 /шестстотин и десет/ броя неистински частни документи - договори за потребителски паричен кредит в частта за „Кредитополучател“ и „Поръчител“, на които придал вид, че изхождат и са подписани от лицата, посочени като кредитополучатели и поръчители във всеки един от договорите и употребили тези договори пред „Мултилизинг“ ООД, за да докажат, че съществуват договорни отношения за лицата, посочени като кредитополучатели и поръчители по посочените договори. Твърди, че с Протокол от 06.11.2018 г. по НОХД 4997/18 г. на РС - Бургас, е одобрено споразумение, с което на призналия се за виновен П. Г. К., е наложено наказание пробация с мерките: задължителна регистрация по настоящ адрес за срок от 9 месеца с явяване и подписване пред пробационен служител два пъти седмично и задължителни периодични срещи с пробационен служител за срок от 9 месеца.

Престъплението попадало в обхвата на чл.108, ал.1, т.22 ЗПКОНПИ.

Посочва се, че извършените във връзка с проверката справки в държавни институции установили сключен на 12.12.12г. граждански брак на проверяваното лице с ответницата П. Й. К., но поради прието фактическо съжителство на двамата от 22.05.2012г., периодът на проверката по отношение на ответницата е от по-ранната дата.

Според справка в Търговски регистър, ответникът бил регистриран като „Прилив - 2014“ ЕООД с ЕИК 203202436, „Прилив - 2018“ ЕООД, с ЕИК 204751142, „Прилив - 2017“ ЕООД, ЕИК 204751270 и ЕТ“ПРИЛИВ“, ЕИК 14704192 - всички със седалище и адрес на управление: гр. Бургас, ул. „Христо Арнаудов“ № 19А.

С оглед горното, проверката на КПКОНПИ за имуществено състояние е насочена и към съпругата, и първите две от така установените по-горе, свързани с наказателно отговорното лице търговски дружества.

Имуществото на П. К. в началото на проверявания период е определено след уточнение на Комисията от 21.09.20г. като включващо: л.а. марка „Опел Фронтера“ и л.а.марка „Фиат Пунто“, продадени през проверявания период за сумите 6700лв. и 1500лв., признати за законен доход на лицето, а също и суми, налични по банковите сметки на лицето от общо 5121,67лв.

Това на съпругата му се състояло от: закупения от П.К. преди брака им л.а. „Опел Фронтера“, продаден през проверявания период за сумата 3400лв., призната за приход от Комисията и от сума по сметка с начално салдо от 32,23лв.

Придобитото по време на проверявания период имущество на П.К. включвало: дружествени дялове на стойност от 2 лв. от капитала на „Прилив- 2014“ ЕООД, дружествени дялове от капитала на „Прилив- 2017“ ЕООД в размер на 2 лв. и дружествени дялове от капитала на „Прилив- 2018“ЕООД в размер на 2 лв.; л.а. марка „Фиат Стило“, закупен през 2009г. за 2400лв. (пазарна стойност от 7900лв.- така е включен от Комисията в имуществото) и отчужден през същата година, като продажната му цена от 7700лв. не е счетена за приход, поради неустановен законен източник на средства за придобиването на автомобила; л.а. „Форд Фиеста“, придобит през 2010г. според Комисията по пазарна цена от 1300лв.(така е отразен в имуществото) и отчужден през 2011г. за 1250лв., които не са включени в приходи, поради неустановен законен източник на средствата за придобиването на това МПС.

Като негово имущество са отразени също: допълнителни парични вноски от общо 225 000лв., направени на три транша от К. в „Прилив- 2014“ЕООД.

Придобитото по време на проверявания период имущество от П.К. е: ½ ид.ч. от апартамент в к-с „И.“ гр. Б. - по наследство от баща ѝ и 1/2 ид.ч. от този апартамент по покупка срещу цена 25 000лв.(така е отразено придобитото по сделката в имуществената част от анализа и не се иска отнемането му). Цената е заплатена според Комисията със средства, наследени от бащата на ответницата(общо 33 742,13лв.) За имущество са приети и вноските на каса на К. по две лични сметки- за общо 228лв.

Като придобито от двамата съпрузи в СИО имущество по време на проверявания период са посочени:

Ремарке за лек автомобил туристическо, рег. № А6122ЕЕ, рама № 2339, цвят: бледо жълт, дата на първоначална регистрация 13.05.1987 г. и пазарна стойност към настоящия момент в размер на 250 лв.(придобито за 300лв. пазарна стойност според Комисията);

Лек автомобил, марка: Рено, модел: Меган Сценик, рег. № А3552НВ, рама № VF1JAAC0E21824379, двигател без номер, цвят: зелен металик, дата на първоначална регистрация 06.06.2000 г., придобит с договор за покупко-продажба от 29.09.2017 г., сключен между П. Й. К. и Д. М. П., за сумата от 300 лв. (приета от Комисията пазарна стойност от 2600лв.) и отчужден през 2018г. за 500лв.(приета от Комисията пазарна стойност от 2300лв.)- неотразена в приходната част от анализа, поради липса на данни за законен източник на средствата за придобиването му.

Признатият от Комисията доход на К. в проверявания период е в общ размер от 21 436,19лв.(продажба на коли, средства от трудови и приравнени на тях доходи и банкови наличности).

Признатият от Комисията доход на К. в проверявания период е 25 767,10лв. от трудови и приравнени на тях правоотношения, 3400лв. от продажба на л.а. Опел Фронтера, 32,23лв. от начално салдо по банкова сметка в началото на проверявания период и приходи по банкова информация от общо 55374,52лв.

Обичайните разходи на семейството за периода са отчетени в размер на 121440,75лв., а извънредните- общо за двамата съпрузи – на 3906,45лв., към които прибавя и 246 906,44лв. разходи, надвишаващи приходите от дейността на К. като ЕТ.

Като имущество на проверяваните лица в края на периода е отчетено следното:

Дружествените дялове на П.К. в трите дружества на стойност общо 6 лв. и неговото лично вземане от „Прилив 2014“ЕООД в размер от 224 200лв., срещу извършените допълнителни парични вноски в същото.

Съпругата К. притежава апартамента в гр. Б. ж-к. “И.“ и суми по свои банкови сметки с общ размер от 4820,22лв.

Двамата съпрузи притежавали в СИО придобитото от тях по време на проверявания период ремарке с пазарна стойност от 250лв.

По отношение на дружеството „ПРИЛИВ - 2014“ ЕООД, извършената от Комисията проверка за периода от 03.09.2014 г. (регистрирането му), до 30.11.2018 г. била установила, че дружеството не е придобивало и отчуждавало недвижими имоти, но е придобило: л.а. автомобил, марка „Мерцедес“, модел „С 400 ЦДИ“, рег. № А2002АР, № на рама WDB2201281A152223, № на двигател 62896040000845, цвят бордо, дата на първоначална регистрация 10.08.2000 г., с договор от 28.09.2016 г., сключен между П.К. като собственик и управител на дружеството и Б. и М. Б., за сумата от 800 лв. Автомобилът е отчужден с договор за замяна на МПС от 10.11.2016 г., сключен с А. М. А. В замяна дружеството **придобило л.а. марка „Мицубиши“, модел „Паджеро Спорт“,** рег. № А7168МХ, № на рама К971003384, с двигател без номер, цвят светло син металик, дата на първоначална регистрация 23.10.2000г. Замяната е извършена при равностойни застрахователни оценки на автомобилите - 400 лв. и не са платени допълнителни суми за уравниване на стойността на автомобилите, но Комисията твърди, че пазарната оценка на лек автомобил, марка „Мицубиши“, модел „Паджеро Спорт“ към настоящия момент е 5 600 лв., както и, че това МПС не е отразено в счетоводният баланс на дружеството за 2016 г., а анализът на данъчната информация за търговското дружество за годината, в която е придобито МПС сочела, че дружеството е декларирало счетоводна загуба 106 333,11 лв., довела до отрицателен паричен поток, покрит с допълнителна парична вноска от проверяваното лице в размер на 97 000 лв., за която не е установен законен източник за средства.

Затова твърди, че горепосоченото МПС е придобито със средства с неустановен законен източник, поради което се определя като незаконно придобито имущество, а предвид установеното му цялостно преобразуване, на отнемане в полза на държавата подлежало преобразуваното имущество. То е отчуждено и се дължи паричната му равностойност от 4700 лв..

По отношение на „Прилив-2018“ ЕООД, основано на 07.09.17г., се твърди установено след проверката на Комисията неподаване на данъчна декларация по чл.92 от ЗКПО за финансовата 2017г., а за 2018г. се сочи декларирана данъчна и счетоводна загуба в размер на 305,94 лв., установена е и липса на парични постъпления по банковата сметка на дружеството, с оглед на което и предвид отрицателния приход на едноличния собственик на

капитала му за този период, закупените три автомобила от същото дружество, а именно: л.а. „Дачия“, модел Лоджи рег.№ А7340 НМ, рама *, № на двигател *, цвят жълт, дата на първоначална регистрация 22.11.2012г. **с пазарна стойност от 11 500лв.** понастоящем (наличен) и л.а. марка „Мазда“, модел Премаци, рег.№ А0078НК, № на рама JMZCP19R241351240, двигател № RF839927, цвят син металик, с дата на първоначална регистрация 31.03.2004 г., с пазарна стойност към датата на отчуждаването му-300лв. и лек автомобил, марка Мерцедес, модел Ц 270 ЦДИ, рег.№ А4938НК, № на рама *, № на двигател *, цвят бордо металик, дата на първоначална регистрация 30.04.2002 г., с пазарна стойност от 600лв. към датата на отчуждаването му, се сочат за закупени със средства с неустановен законен източник. Сочи се, че наличният автомобил и паричната равностойност на отчуждените други два автомобила, подлежат на отнемане в полза на държавата.

Установен е от проверката на Комисията **отрицателен нетен доход на** ответниците- физически лица за проверявания период в размер на **279 210,89лв.**, формиран като разлика от признати приходи в размер от 93042, 75лв. и всички разходи в размер на 372 253,64лв., а имущество им е изчислено на стойност от 262 334лв., поради което е отчетено **несъответствие от общо 541 544,89лв.**

Предмет на отнемане е сумата от 245 328 лв. в налично имущество и парична равностойност на липсващото или отчужденото.

С оглед горното от **П. и П.К.**и се претендира **отнемането** на притежаваното от тях и придобито в режим на СИО **ремарке с пазарна стойност от 250лв. и сумата 2300лв.,** представляваща пазарната стойност към датата на отчуждаване на л.а. марка Рено, Меган Сценик с рег.№А3552 НВ.

От П.К. се претендира отнемане на паричното му вземане от общо 224 200лв.спрямо „Прилив -2014“ЕООД и сумата 1250лв., представляваща пазарна стойност към датата на отчуждаване на л.а. марка Форд Фиеста.

От П.К. се претендира сумата 228лв., включваща сумата от 218 лв., представляваща равностойността на внесените на каса парични средства по разплащателна сметка в лева № *, с IBAN * в „*“ ЕАД, с титуляр П. Й. К. и сумата от 10 лв., представляваща равностойността на внесените на каса

парични средства по спестовен влог в лева № *, с IBAN *, в „*“ ЕАД, с титуляр П. Й. К.

От „Прилив - 2014“ ЕООД се претендира сума в размер на 4 700 лв., представляваща пазарната стойност към датата на отчуждаване на лек автомобил, марка „Мицубиши“, модел „Паджеро Спорт“, рег.№ А7168МХ, № на рама *, № на двигател без номер, цвят светло син металик, дата на първоначална регистрация 23.10.2000 г.

От „Прилив - 2018“ ЕООД се претендира отнемането на л.а. марка Дачия, Лоджи рег.№ А7340 НМ, рама *, № на двигател *, цвят жълт, дата на първоначална регистрация 22.11.2012г. с пазарна стойност от 11 500лв. понастоящем, както и сумата 900 лв., включваща: **сума в размер на 300 лв.,** представляваща пазарната стойност към датата на отчуждаване на лек автомобил, **марка Мазда, модел Премаци,** рег.№ А0078НК, № на рама *, двигател № *, цвят син металик, дата на първоначална регистрация 31.03.2004 г. и **сума в размер на 600 лв.,** представляваща пазарната стойност към датата на отчуждаване на лек автомобил, **марка Мерцедес, модел Ц 270 ЦДИ,** рег. № А4938НК, № на рама *, № на двигател *, цвят бордо металик, дата на първоначална регистрация 30.04.2002 г.

Ответниците са подали пред Комисията, макар и извън срока за това, декларации за семейното си и имотно състояние и възражение, ведно с доказателства.

Както в горното възражение, така и в своевременно подадения отговор на исковата молба и окончателно становище от 21.09.20г. по делото), претенциите се оспорват като изцяло неоснователни. Твърдели са, че не са притежавали незаконно придобито имущество, искали са прекратяване на делото спрямо тях и са ангажирали доказателства в подкрепа на становището си по същество. Оспорени са относно направените допълнителни парични вноски: 8000лв. за 2015г., 97 000лв. за 2016г. и 120 000лв. за 2017г., отчетите на паричните потоци по прекия метод на търговско дружество „Прилив-2014“ ЕООД за 2015, 2016 и 2017години, като неизготвени и неподписани от П.К. или от упълномощено от него лице, също и като неистински, а П.К. е заявил, че никога не е правил допълнителни парични вноски, т.к. не е разполагал с такива средства. Оспорили са приетите от Комисията стойности на сделките с имуществото им през периода на проверката. Твърдели се, че неправилно са

отчетени като разход загубите на едноличния търговец, собственост на ответник К.

След преценка на събраните по делото доказателства и в приложението на закона, първоинстанционният съд е отхвърлил заявленията против ответниците искове, като неоснователни.

За да постигне този краен правен резултат, окръжният съд е приел, че допълнителните вноски по чл.134 от ТЗ в „Прилив- 2014“ ЕООД не са имущество на ответника, че няма данни да са били уговорени, нито реално внесени от К. в дружеството, макар да са отразени в ГФО и отчета му за паричните потоци за 2015,2016 и 2017 години, подписани от него и удостоверени за вярност с негови декларации като управител, освен това не са счетоводно отразени, нито са декларирани по чл.92 от ЗКПО. Липсвали и доказателства сумите да са били възстановени на К. По отношение загубите на ЕТ, собственост на К., е заключено, че няма данни установените в размер на общо 260 041,24лв. такива да са били покрити от собственика, както и, че той изобщо е притежавал такива парични средства. Извлича се в допълнение аргумент и от факта, че престъпната дейност на наказателно отговорното физическо лице е извършена много по- рано и няма връзка между евентуално придобитото от нея и покриването на счетоводните загуби на ответника от търговската му дейност. Намалявайки разходите на ответниците с горепосочени две суми, съдът е установил имуществено несъответствие от 55 405,76лв., което е под признатия от §1, т.3 на ДР на ЗПКОНПИ като праг на “значително несъответствие”размер, обосноваващ потестативното право на държавата чрез КПКОНПИ на гражданска конфискация по посочения закон.

В рамките на настоящото производство спорът между страните е фактически досежно това дали сумите, с които първата инстанция е намалила разходите на ответник К. за периода на проверката са били внесени от същия по чл.134 от ТЗ в „Прилив-2014“ ЕООД и дали счетоводните загуби на ЕТ „Прилив-2001- П.К.“ БУЛСТАТ147041492 са покрити от К. и е правен, с оглед правилността на изводите на първоинстанционния съд за невключването като разходи на ответник К. на горните суми, ако те бъдат установени.

Останалите релевантни за спора факти, следва да се приемат за установени от първата инстанция и те са : Безспорно установено семейно

състояние- две деца- непълнолетни в засегнатия от проверката период,съпругеска връзка между ответниците физически лица от 12.12.12г. и фактическа съпругеска такава от 22.05.2012 г., имущественото наличие на ответниците, описано в мотивираното предложение към началото на периода на проверката от общо 16 753,83лв., и наличното им имущество в края на проверявания период, както и имуществото, придобито в неговите рамки от физическите лица и дружествата, чийто едноличен собственик е К., респективно установено е също и отчуждаването на посочените от Комисията имущества, чиято парична равностойност се претендира от нея, т.к. не са налични.

По остойносттаването на придобитото имущество, въззивният съд, както и първоинстанционният, изцяло съобразяват установеното от вещото лице по съдебно автотехническата експертиза(САТЕ) към делото, коригирана с допълнителна такава, както и изготвената на тази база и приета от окръжния съд съдебно икономическа експертиза(СИЕ), установяваща имуществото на ответниците през проверявания период.

Вариант първи от заключението на вещото лице по СИЕ установява недостиг на средства в проверявания период от 539 647 лв., в изчислението на който са включени допълнителните вноски на К. в ЕООД и загубите му като ЕТ, вноски от трети лица без основание, преводи към трети лица и същевременно не са включени приходите от продажбата на три автомобила (Фиат Стило, Форд Фиеста и Рено Меган Сценик), поради натрупани отрицателни стойности в имуществото на К.

Вариант втори на експерта обосновава недостиг на средства от 527 999 лв., като включва в приходите средства от заем, касови вноски и вноски от трети лица по банкови сметки, покупка на НИ, пазарна цена при покупка на МПС, вноски по банкови заеми, лихви, данъци, такси, допълнителните три вноски към ЕООД и загубите на ЕТ.

Вариант трети констатира недостиг на средства от 282 787 лв., в който са включени погасените според твърденията на Комисията от К. загуби на ЕТ, а приходите и разходите по сделките с МПС са изчислявани на база представените от ответниците данни от сключването на договорите за тяхното прехвърляне.

В настоящото производство страните по делото не спорят, че

приложение при изчислението на приходите и разходите на ответниците в проверявания десетгодишен период следва да намери **Вариант първи** от заключението на СИЕ, но е спорно включването на сумите, сочени за внесени от К. като покриващи загубите от дейността му като ЕТ и на допълнителните вноски, които се твърди да е направил в „Прилив- 2014“ ЕООД по реда на чл.134 от ТЗ.

Безспорно е също, че срещу ответник К. е било повдигнато обвинение и той е бил осъден за престъпление по чл.310, ал.1,вр.чл.309,ал.1,пр.1,вр.чл.20,ал.2,вр.чл.26, ал.1 от НК, извършено в периода от 12.05.08г. до 24.09.09г., което попада в обхвата на чл.108,ал.1,т.22 от ЗПКОНПИ.

По внасянето на допълнителни вноски по реда на чл.134 от ТЗ, съобразявайки данните по делото, въззивният съд приема следното:

Страните не са спорили и в процеса са събрани достатъчно доказателства, че ответник К. е едноличен собственик на капитала на „Прилив- 2014“ЕООД. Първата инстанция е обявила и приела за безспорно за страните и те не са възразили срещу този извод, че ответникът П.К. не е подавал лично данъчните декларации и отчетите за парични потоци на това дружество за периода 2015г.-2017г.,но в настоящото производство вече не е предмет на спора и това, че всички горепосочени действия са извършени по редовно упълномощаване на К. от трети за делото лица.Следователно в частта, позоваваща се на неавтентичност на декларирането на допълнителните вноски в ЕООД, защитната теза на К. не се подкрепя от данните по делото.

Втората част от защитната му теза, че не е извършвал допълнителни вноски в „Прилив 2014“ ЕООД през горепосочените три години, в размерите, които Комисията твърди, възлизащи на общо 224 200лв., обаче не е оборена според настоящата инстанция.

Т.к. производството е по чл.153 от ЗПКОНПИ, внасяйки мотивираното си искане в съда срещу определен правен субект, Комисията е длъжна да твърди наличието на предвидените в закона предпоставки за осъществяване на гражданска конфискация и да посочи имуществото, което според нея следва да бъде отнето в полза на държавата, като незаконно придобито.

Чл.156, ал.4 от ЗПКОНПИ възлага на Комисията доказателствената тежест за горните обстоятелства. Според нормата именно тя трябва да ангажира в съдебното производство всички допустими доказателствени средства, обосноваващи предпоставките за отнемането на това имущество, като установи: вида и стойността на придобитото през проверявания период; обстоятелствата по чл.чл. 108, 109 и 111 то същия закон; наличието на значително несъответствие в имуществото на проверяваното лице; обстоятелствата, че третите лица са знаели или са могли да предполагат, че имуществото е незаконно придобито; други обстоятелства, които имат значение за изясняване произхода на имуществото и начина на придобиването му; наличието на тежести и обезпечения върху имуществото, освен наложените по този закон.

Следователно доводите на въззивника-ищец, че доказателствената тежест за установяване невнасянето на средства по чл.134 от ТЗ е възложена на ответника, не отговаря на законовото предписание, още повече, че К. се позовава на отрицателен факт-невнасяне на суми, който може да се оспори само с представяне на доказателства за обратното.

По делото няма други данни за допълнителни вноски в полза на дружеството от собственика на капитала му, освен приложените по делото отчети за паричните потоци по прекия метод за 2015г., 2016г. и 2017г. на същото дружество, в които са отразени като внесени на това основание сумите: 8000лв. през първата, 97000лв. през втората и 120 000лв. през третата година.

Проверка в счетоводството на дружеството и установяване на горепосочените суми чрез счетоводно записване, както и данни за реалното им внасяне, не са ангажирани. Липсва и изискуемото според чл.147, ал.2 от ТЗ, вр. чл.42, т.8 от учредителния акт за създаването на това юридическо лице от дата 28.08.14г. решение, в случая протокол на едноличния собственик, обективиращ волята му за внасяне на такива допълнителни вноски, което би било основание както за осчетоводяването им в търговското дружество, така и за бъдещото им възстановяване на внеслото ги лице. Последното би имало вземане срещу търговеца за тези парични средства. Следователно е основателен доводът на въззивника, че следва да насочи претенцията си за гражданска конфискация към лицето, имащо правото да си възстанови

внесените като допълнителни вноски парични средства, а не към полученото сумите дружество.

Обаче гореказаното не променя крайния правен извод по спора, че внасянето на допълнителни вноски по чл.134 от ТЗ остава недоказано, защото представените данъчни отчети са само индиция за плащането, но не го установяват при условие на главно и пълно доказване, с оглед своевременно заявеното от ответната възражение, че не го е сторил.

В обобщение въззивният съд приема, че установеното имуществено несъответствие от 539 647 лв. следва да се намали със сумата 224 200лв., т.е. на 315 447лв.

То следва да се намали и със сумите, които Комисията е извлякла от собствено събраната информация от ГДД на ответник К., за загуби на ЕТ в периода на проверката. В самото мотивирано искане е заявен общ формиран дълг, поради счетоводни загуби от търговската дейност на ЕТ, в размер на 246 906,44 лв.Толкова е установило и вещото лице по СИЕ в заключението си – вж. л.1437- раздел Б.1.1.

Няма обаче данни К. да е покрил тези загуби, т.е. макар и да представляват негови задължения като физическо лице, макар произтичащи от търговска дейност, горните суми не могат да се сметат за разходи, участващи според §1,т.8 от ДР на ЗПКОНПИ във формирането на „нетния му доход“, който по закон следва да се съпостави с размера на придобитото в проверявания период имущество на лицето, за да се определи имущественото му несъответствие.

Предвид горните разсъждения, касателно механизма на изчисление на несъответствието, е без значение обстоятелството, че вещото лице по назначената от първата инстанция СИЕ е включило тези задължения във формирането на разходите на К. за десетгодишния период на проверката, увеличавайки ги значително без законно основание, което от своя страна изопачава извода за паричен недостиг за придобиване на имущество.

Настоящият състав констатира имуществено несъответствие за К. и в рамките на проверявания период в размер на 68 540,56лв., което е под правно значимия за уважаването на заявената претенция размер от 150 000лв., следователно не подкрепя извода на Комисията за незаконно придобиване на

посоченото в мотивираното предложение имущество и неговото отнемане.

Като неоснователни, исковете за отнемане на незаконно придобито имущество по чл.153 от ЗПКОНПИ, подадени от Комисията против П.К., П.К. и контролираните от първия ответник две юридически лица, следва да бъдат отхвърлени, в какъвто смисъл се е произнесъл и окръжният съд.

Поради съвпадение на крайните правни изводи на двете съдилища, решението на Окръжен съд - Бургас следва да бъде потвърдено.

Възражението за прекомерност на възнаграждението на адв. Е. А., което е уговорено в размер на 6 700лв. и е заплатено в брой от въззиваемите ответници е неоснователно, т.к. сумата е под предвидения в НМРАВ минимум, съобразен с визираното в чл. 2, ал. 5 правило, възнаграждението на адвоката да се изчислява върху минималния размер, дължим за всяка от заявените срещу ответниците претенции поотделно. Тогава намират приложение чл.7, ал.2, т.2,т.4 и 5 от НМРАВ, а сборът от дължимите минимални възнаграждения за водените иски е 7860,71 лв.

С оглед изхода от делото, въззиваемите имат право на направените в настоящото производство разноси в размер на 6700лв., заплатени като хонорар за защитата от един адвокат пред въззивен съд.

На основание чл.157, ал.2 от ЗПКОНПИ, съдът следва да присъди с решението си и дължимата за настоящото производство държавна такса, възлизаща на 4906,56 лв., която съобразно с горепосочения изход от обжалването, следва да се възложи в тежест на Комисията.

Мотивиран от горното, Апелативен съд - Бургас

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 267/14.07.2021 г. по гр. дело № 475 по описа на Окръжен съд - Бургас за 2020 г.

ОСЪЖДА Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество (КПКОНПИ) - гр. София, с адрес за призоваване: гр. Бургас, ул. "Филип Кутев" № 26А, ет. 3 **да заплати** на П. Г. К., П. Й. К. и дружествата: „Прилив 2014“ ЕООД и „Прилив 2018“ ЕООД - гр. Бургас съдебно-деловодни разноси в общ размер от 6700 лв., представляващи уговорено и заплатено възнаграждение за защита и

представителство от един адвокат по в. гр. дело № 423/2021 г. по описа на Апелативен съд - Бургас.

ОСЪЖДА Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество (КПКОНПИ) - гр. София, с адрес за призоваване: гр. Бургас, ул. "Филип Кутев" № 26А, ет. 3 да **заплати** по сметка на Апелативен съд - Бургас **държавна такса** за проведеното производство по в. гр. дело № 423/2021 г. по описа на Апелативен съд - Бургас, в размер на 4906,56 лв.

Решението може да бъде обжалвано в едномесечен срок от връчването му на страните, с касационна жалба, пред ВКС.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____